

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 17/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1071

“CHA MẸ KHÔNG KÍNH THẦY, THẦY LÀM SAO DẠY HỌC TRÒ”

Xã hội hiện đại, quan hệ của phụ huynh và Thầy Cô giáo là quan hệ trao đổi. Cha Mẹ đóng tiền để mua kiến thức cho con. Thầy Cô được trả tiền để dạy học trò. Ngày nay, tinh thần Sư đạo ngày càng bị mai một, giữa Thầy và trò không còn ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa.

Hòa Thượng nói: **“Ông Bà, Cha Mẹ ngày nay không dùng lý trí mà dùng cảm tình để thương yêu con cháu. Con cái bị Thầy Cô quở phạt thì Cha Mẹ sẽ đến trường quở mắng thậm chí kiện Thầy Cô. Ở nhà, Ông Bà thấy cháu bị quở phạt thì Ông Bà đứng bên cạnh bảo vệ cháu. Từ nhỏ, trẻ được bao bọc, che chở nên trẻ rất khó dạy. Tôi đến nhiều quốc gia, tôi rất đau lòng trước thực trạng hiện tại”**.

Bà Triệu Lương Ngọc mẹ của Thầy Chung Mao Sâm, là một người Mẹ thương con nhưng rất nghiêm khắc. Từ nhỏ Thầy Chung Mao Sâm đã được dạy những nguyên tắc, chuẩn mực làm người của người xưa. Thầy học tập rất nghiêm túc, nhận được học bổng Tiến sĩ ở nước ngoài. Mẹ Thầy không phải lo học phí thậm chí Thầy còn dành tiền gửi về cho Mẹ.

Người xưa nói: **“Nghiêm Sư xuất cao đồ. Nghiêm phụ xuất hiếu tử”**. Cha Mẹ nghiêm khắc thì sẽ dạy nên những người con hiếu thảo. Thầy nghiêm khắc thì sẽ có những học trò giỏi. Có những đứa trẻ ở nhà không chịu ăn, không chịu làm việc nhưng khi được gửi đến trung tâm giáo dưỡng thì chúng ăn khỏe và rất thích làm việc. Chúng ta làm Ông Bà, Cha Mẹ nếu không can trọng thì chúng ta sẽ làm hại trẻ. Những đứa trẻ đáng lẽ phải năng động, hoạt bát, yêu thích làm việc, siêng năng học tập lại trở thành những đứa trẻ lười biếng, ỷ lại, xem thường, ghét bỏ Cha Mẹ. Chúng ta phải dùng trí tuệ chứ không dùng tình cảm để nuôi dạy trẻ. Đa phần chúng ta dùng tình cảm dạy trẻ. Cha Mẹ thấy trẻ khổ một chút thì Cha Mẹ không chịu nổi.

Có người nói với tôi, con của họ rất khó dạy, không nghe lời nhưng nếu có phương pháp dạy đúng đắn thì tương lai những người Cha Mẹ đó sẽ phải nhận những hậu quả nghiêm trọng

hơn. Vừa rồi, vụ án ba người con gái mang xăng đốt nhà Mẹ đã gây chấn động dư luận xã hội. Sau khi họ bị pháp luật trừng trị thì họ và con cái cũng sẽ không tránh khỏi sự dị nghị của cộng đồng. Hành vi của họ sẽ ảnh hưởng đến nhiều thế hệ trong gia đình, trong nhiều năm sau này. Đây là lỗi do người làm Ông Bà, Cha Mẹ không nghiêm khắc dạy con cháu.

Nhiều Ông Bà không cho Cha Mẹ nghiêm khắc dạy con. Khi Bố Mẹ trách mắng, quở phạt thì Ông Bà can ngăn vậy thì trẻ sẽ rất khó dạy. Chúng ta phải xem trọng giáo dục văn hoá truyền thống, giáo dục chuẩn mực làm người của dân tộc. Chúng ta không cần học những phương pháp giáo dục mới của phương Tây. Tôi không học trường nổi tiếng, không dùng Facebook, Zalo nhưng tôi cũng vẫn có thể làm tốt mọi việc. Nhiều gia đình tan vỡ vì các thành viên trong gia đình quá ham mê mạng xã hội.

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại, ở trường học trò không kính trọng Lão sư vì Cha Mẹ không xem trọng Lão sư. Cha Mẹ cho rằng họ là khách hàng của Thầy Cô, Cha Mẹ trả tiền thì Thầy Cô có nghĩa vụ phải dạy tốt con của họ”***. Cha Mẹ xem Lão sư như đối tác. Họ trả tiền cho Lão sư để Lão sư dạy cho con họ. Văn hóa tôn trọng Thầy Cô ở nước ta vẫn còn rất đậm nét. Ở nước ta, ngày nhà giáo, hoa tươi được bày bán khắp nơi, chúng ta phải giữ gìn nét đẹp văn hóa dân tộc này. Khi tôi đi học ở nước ngoài, ngày nhà giáo của họ rất âm đạm, không có lời chúc cũng không có hoa tươi.

Khi tôi còn nhỏ, ngày Tết, tôi mặc đồ đẹp nhất đến chúc Tết Ông Bà Nội. Trước tiên con cháu lễ cửu huyền thất tổ, sau đó con cháu lễ Ông Bà nội. Khi Ông Bà mất, con cháu tranh giành đất đai nên dẫn đến mâu thuẫn. Hiện tại, ngày giỗ, Lễ tết không còn ai về lạy gia tiên. Mọi người không xem đây là vấn đề quan trọng nhưng đó chính là biểu hiện của sự biến mất dần những truyền thống tốt đẹp của tổ tiên.

Ngày trước, học đường không chỉ là nơi trao truyền kiến thức mà Thầy Cô giáo quan tâm học trò giống như Cha Mẹ. Ngày nay, trẻ tiếp xúc với bạn bè không tốt, Thầy Cô không chuyên tâm nên dần dần trẻ có rất nhiều vấn đề. Khi con gái tôi học lớp 3, một lần tôi đi đón con gái, tôi nhìn thấy một nhóm các em học sinh khoảng lớp 4, lớp 5 đang nói chuyện với nhau. Chúng nói chuyện với nhau như những tay anh chị, tôi nghe mà nổi da gà. Cách đây gần 20 năm mà học trò đã nói chuyện với nhau như vậy.

Hôm trước, khi tôi gặp Thầy Kỳ Anh, Thầy nói Thầy làm mọi việc bằng tay trái, viết bằng tay phải. Ngày xưa, nếu học trò cầm bút bằng tay trái thì sẽ bị Thầy giáo mắng. Ngày trước, khi tôi cầm bút bằng tay trái thì tôi sẽ bị Thầy giáo đánh vào tay hoặc vào mông. Tôi

vẫn nhớ như in Thầy Mười và cô Sáu, những người Thầy đầu tiên của tôi. Nhờ Thầy đánh đau mà tôi đã cầm được bút bằng tay phải.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, học trò không vừa ý với Thầy Cô giáo thì chúng sẽ về nhà mách Cha Mẹ. Cha Mẹ nghe xong thì sẽ đến trường để giáo huấn Thầy Cô. Nếu Thầy Cô xử phạt học trò thì Thầy Cô có thể bị Cha Mẹ kiện. Cha Mẹ làm như vậy nên Thầy Cô không thể dạy được học trò”**.

Ngày trước, Thầy Cô giáo thường hay quở phạt học trò bằng cách đánh vào lòng bàn tay, phạt quỳ. Tôi cũng thường hay bị phạt như vậy. Tôi vẫn nhớ như in Thầy Hùng, người Thầy dạy tôi khi còn nhỏ, Thầy luôn đánh học trò rất đau, học trò ai cũng sợ Thầy. Ngày trước, học trò sợ nhưng không ghét Thầy vì Thầy đánh vì tâm yêu thương, tâm chân thành.

Hòa Thượng nói: **“Ngày trước, khi trẻ bị Thầy giáo quở phạt thì về nhà, trẻ sẽ bị Cha Mẹ quở phạt tiếp. Ngày hôm sau, Cha Mẹ mang lễ vật đến cảm ơn Thầy Cô vì đã quản giáo con nghiêm khắc, bắt con phải cảm ơn Thầy Cô”**. Ngày nay, các bậc Cha Mẹ nên tiếp nối truyền thống này. Khi con bị Thầy Cô phạt thì Cha Mẹ phải mang quà đến để cảm ơn Thầy Cô đã dạy dỗ nghiêm khắc. Ngày nay, học trò không tôn trọng Thầy Cô là do Cha Mẹ đã không xem trọng những lễ nghi cần thiết.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, Cha Mẹ không dạy trẻ tôn trọng Thầy Cô vậy thì trẻ nhỏ không thể dạy. Trong gia đình trẻ phải tuân thủ chuẩn mực, nguyên tắc. Hiện nay, trong gia đình Ông Bà rất yêu thương cháu, nhưng khi Cha Mẹ quở phạt con cái thì Ông Bà nên tránh mặt. Trẻ nhỏ phải thể hiện được sự tôn nghiêm của Cha Mẹ. Nếu chúng ta yêu thương con một cách mù quáng thì chúng sẽ xem thường sự dạy bảo của Cha Mẹ, Cha Mẹ không thể quản giáo được chúng”**. Tam học của nhà Phật là Giới - Định - Tuệ. Giới là chuẩn mực, khuôn phép. Từ Giới sinh Định, từ Định sẽ khai mở trí tuệ. Từ nhỏ, trẻ không được dạy nghiêm khắc, không có chuẩn mực thì trẻ không thể trở thành đứa trẻ ngoan ngoãn.

Ngày nay, mọi người cho rằng con cái phải bình đẳng với Cha Mẹ, Ông Bà. Bình đẳng không có nghĩa là tất cả mọi người đều ngang hàng với nhau mà là mỗi người đều ở đúng vị trí của mình. Mỗi người có một vai trò trách nhiệm khác nhau, làm tròn trách nhiệm của mình đó là bình đẳng. Thí dụ, khi chúng ta chắp hai bàn tay vào nhau thì các ngón tay út, ngón tay trỏ của hai bàn tay đều bằng nhau. Hiện tại, ở nhiều gia đình con cái ăn cơm trước Ông Bà, Bố Mẹ. Có một trường học, sau khi con cái rửa chân cho Cha Mẹ thì Cha Mẹ sẽ phải rửa chân cho

con. Họ cho rằng đó là bình đẳng. Khi con còn nhỏ, Cha Mẹ chăm sóc con thì đó là bổn phận nhưng khi con lớn thì con phải tự chăm sóc bản thân.

Hòa Thượng nói: ***“Tôi đến nhiều nơi trên thế giới, tôi thấy Cha Mẹ thương con một cách mù quáng. Tôi không thể nói một cách trực tiếp vì tôi nói họ cũng không nghe. Khi tôi giảng Kinh, thuyết pháp tôi có nói về văn hóa truyền thống để Cha Mẹ xem lại cách giáo dục trẻ. Điều quan trọng nhất là Cha Mẹ không kính Thầy, không kính trưởng bối”***. Người xưa dạy: ***“Kính lão đắc thọ”***. Chúng ta kính trọng người già thì chúng ta mới được làm người già. Chúng ta kính trọng Thầy Cô thì chúng ta mới nhận được sự giáo dục tốt của Thầy Cô.

Chúng ta tổ chức Lễ tri ân Thầy Cô, điều quan trọng nhất là chúng ta phải có tâm chân thành hướng về Thầy Cô. Người xưa dạy: ***“Chí thành thì cảm thông”***. Chúng ta dùng tâm chân thành thì chúng ta cảm thông với cả các bậc Lão sư từ nhiều đời trước. Thầy Kỳ Anh đã được nhận rất nhiều bó hoa, dự rất nhiều Lễ tri ân Thầy Cô, nhưng Thầy rất ấn tượng với buổi lễ tri ân của chúng ta. Chúng ta đã dùng tâm chân thành, tri ân, cung kính với nhiều thế hệ Thầy Cô.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!